

בתי הדין לעבודה

004313/05 בל	בית הדין האזורי לעבודה - חיפה		
16/11/2006 תאריך:	סגן שופט ראשי - א. קציר	בפני:	

המערער	אברם אביר	כהן שמואל	בעניין:
	נ ג ד	ע"י ב"כ עו"ד	
המשיב	אילן גולדנברג	המוסד לביטוח לאומי	
		ע"י ב"כ עו"ד	

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת ועדה רפואית לעררים (נפגעי עבודה) מיום 14.9.05, אשר קבעה למערער נכות יציבה בשיעור 0% מיום 16.11.03.
2. המערער, מכונאי מטוסים במקצועו, הוכר כסובל מליקוי שמיעה באוזניו. המערער הופיע בפני הועדה הרפואית לעררים ביום 14.9.05 והתלונן על רעשים באוזניים, סחרחורות וכאבי ראש.
3. הועדה הרפואית לעררים עיינה בבדיקות השמיעה ומאפייני הטנטון שהונחו בפניה, וקבעה כי אין המערער סובל מירידה בשמיעה. באשר לתלונת הטנטון ציינה הועדה בסעיף 21 לפרוטוקול, כי המערער מוסר שקיים טנטון משך 6-7 שנים וכי מתאר במפורש שמופיע כשהולך לישון. כן ציינה הועדה, כי בתיק 2 בבדיקות מאפייני טנטון בהם איתר המערער את הטנטון בתדרים שונים לחלוטין פעם ב-1000 הרץ ופעם ב-8000 הרץ. הועדה ציינה בפרק סיכום ומסקנות, כי בהתבסס על הממצאים לעיל, מדובר בטנטון לא תמידי ולפיכך, יש לדחות את מסקנותיו של פרופ' יואכימס.
4. לטענת המערער, שגתה הועדה הרפואית לעררים בהחלטתה כאמור. המערער טוען, כי הועדה לא התחשבה בעובדה כי בשנים האחרונות נבדק המערער במסגרת קופ"ח ואובחן כסובל מטנטון, אבחנות אשר היו אמורות לקבל ביטוי בפרוטוקול הועדה. כן טוען המערער, כי הועדה אינה החלטית בקביעתה לפיה, סובל המערער מטנטון לא תמידי הואיל ובסעיף 21 לפרוטוקול משתמשת בביטוי "אך כנראה בעיקר מימין".

המערער טוען כי הועדה לא התייחסה לתלונות העבר בדבר טנטון וכי דבריו לפיהם סובל מטנטון בעיקר בלילות, כאשר אינו מצליח להירדם, הוצאו מהקשרם וניתנה להם פרשנות הפוכה מזו המתאימה בנסיבות העניין.

כן נטען כי הועדה לא התייחסה לחוות דעתו של פרופ' יואכימס, באופן מנומק ומפורט כנדרש.

5. לאחר קיומו של הדיון המוקדם ביום 22.5.06, הגיש המערער בקשה להגיש תצהיר מטעמו ולקיים ישיבה מקדמית נוספת בעניינו.

המערער ציין בתצהירו, כי רק בדיון בבית הדין, קיבל לראשונה את בדיקת מאפייני הטנטון מיום 1.5.05, אשר בוצעה במכון גל. המערער טען, כי בניגוד לקביעת הועדה לפיה זוהה בבדיקה זו תדר הטנטון ב- 1000 הרץ בלבד, הרי שעל פי האמור בבדיקה, זוהה הטנטון בתדר 7000 הרץ.

המערער הוסיף וציין, כי על מנת לאשש את הטענה כאמור, פנה למחרת היום – 23.5.06 לאותו מכון וביצע בדיקה עצמאית ממנה עולה, כי התדר אותר ב- 6000 הרץ.

6. בעקבות הגשת הבקשה והתצהיר כאמור, אשר העלה ממצאים וטענות אשר לא עלו בדיון המוקדם הראשון בהליך זה, קבע בית הדין, מועד נוסף לקיומה של ישיבה מקדמית בהליך.

7. בדיון המוקדם שהתקיים בהליך זה, טען המשיב, כי חרף המפורט בתצהיר ובבדיקות הנלוות לו, אין מקום לקבל את הערעור. לטענתו, מדובר על ממצא שונה ברכיב של התאמת תדר שהינו רכיב הנמצא בשליטת הנבדק אשר מזהה את התדר בו הוא שומע את הטנטון. לטענתו, אין לאפשר התייחסות לבדיקות מאוחרות למועד הועדה, שכן לדבר אין סוף ואף הוסיף וטען כי הועדה שללה את תלונת הטנטון לא רק על סמך השוני בזיהוי התדר אלא גם על תיאורו של המערער את הטנטון ממנו סובל כשהולך לישון.

8. עיון בפרוטוקול הועדה הרפואית לעררים מיום 14.9.05, מלמד כי יש ממש בטענותיו של המערער המפורטות לעיל, זאת כפי שיוסבר להלן:

א. לעניין זיהוי התדר - בדיקת מאפייני הטנטון מיום 1.5.05, קובעת ביחס לזיהוי תדר הטנטון, מספר אשר נכתב בכתב יד ואשר יכול להתפרש הן כ- 1000 הרץ והן כ- 7000 הרץ.

הועדה פירשה את כתב היד, כ- 1000 הרץ, ועל סמך ממצא זה כמו גם תיאור הטנטון, שללה את תלונת הטנטון התמידי.

עיון בבדיקה כאמור, אכן מאפשר את פירוש המספר בשני האופנים, ויתרה מזו, עיון בעמוד הראשון לבדיקה, בו נרשמו בכתב יד מספרים הכוללים את הספרה "1", מלמד כי תדר הטנטון נרשם באופן שונה, ולפיכך, יתכן כי אכן כטענת המערער, מדובר בתדר של 7000 הרץ.

אם אין די בספק לעיל, הרי שלנוכח ממצאי הבדיקה שביצע המערער באותו מכון, מייד לאחר שנתבררה לו מחלוקת זו, ולפיהם זוהה תדר הטנטון ב- 6000 הרץ, אזי על אחת כמה וכמה יש מקום לבחון את החלטת הועדה הרפואית לעררים, שכן ייתכן וזו התבססה על ממצא שונה מזה אשר נמצא בפועל.

יתרה מזו, אם אכן הממצא מלמד, על תדר של 1000 הרץ בלבד, הרי שעצם העובדה כי בדיקה שביצע המערער באותו מכון, ואשר לא ניתן להתעלם ממנה, מלמדת על זיהוי תדר של 6000 הרץ, אומר דרשני.

ב. לעניין תיאור תלונות המערער – מפרוטוקול הדיון עולה, כי הועדה ייחסה למערער אמירה ולפיה, מתאר במפורש שמופיע טנטון כשהולך לישון. בעניינים אלה נפסק לא אחת, כי על הועדה לרשום באופן מפורש וברור את השאלות והתשובות הנוגעות לעניין, כך שניתן יהיה להבין מה שאלה הועדה את המערער ומה השיב לה בסוגיה זו, שהרי יש לה משקל מהותי בהחלטתה הסופית של הועדה לעניין תלונת הטנטון. בענייננו, לא ניתן להסתפק באמור בסעיף 21 לפרוטוקול, המייחס למערער דברים אשר לטענתו הוצאו מהקשרם.

ג. לעניין התייחסות לחוות הדעת – הועדה אינה מפרטת ואינה מנמקת מדוע היא דוחה את מסקנותיו של פרופ' יואכימס בחוות דעתו, מיום 22.7.05, בעוד על פי ההלכה הפסוקה, חלה עליה חובה לפרט ולנמק את החלטתה כאמור.

9. אשר על כן, יש להחזיר את עניינו של המערער לועדה רפואית לעררים. במקרה הנדון, מאחר שעסקינן בתלונת טנטון סובייקטיבית, וניכר כי הועדה לא האמינה לתלונות המערער בעניין זה, אין מנוס מהחזרת עניינו לועדה רפואית לעררים בהרכב שונה, אשר תדון מחדש בערר שהוגש. בפני הועדה בהרכבה החדש, לא יונחו העתקי פרוטוקולים של הועדה הרפואית לעררים נשוא פסק דין זה, ואף לא פסק הדין למעט ההוראה לדון מחדש בערר.

10. המשיב ישלם למערער סך של 1,500 ₪ בגין שכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כחוק.

11. לצדדים הזכות לפנות לשופט בית הדין הארצי לעבודה בירושלים, שמונה לכך, בבקשת רשות ערעור על פסק דין זה תוך 30 ימים מהיום שיקבלו פסק דין זה.

המזכירות תמציא העתקים לב"כ הצדדים.

א. קציר 54678313-4313/05

ניתן היום כ"ה בחשון, תשס"ז (16 בנובמבר 2006) בהעדר הצדדים.

סגן שופט ראשי – א. קציר

05/04313710בל לאה נ.

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה